സ്ഥലത്ത് പറയുന്നു:- إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُم بِغَيْرِ حِسَابٍ (ക്ഷമാലുക്കൾക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലം കണക്കില്ലാതെത്തന്നെയായിരിക്കും നിറവേറ്റി കൊടുക്കപ്പെടുക. സുമർ : 10) നമസ്കാരത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു: (وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنكَرِ العنكبوت -.....നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും നമസ്കാരം നീചവൃത്തിയിൽ നിന്നും നിഷിദ്ധമായതിൽ നിന്നും തടയുന്നതാണ്. (അൻകബൂത്ത് : 45) ഉമർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നുഹാതിം (റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു : ക്ഷമ രണ്ട് വിധമുണ്ട് : ആപത്തുകളിലുള്ള ക്ഷമ, ഇത് നല്ലതു തന്നെ. അതിനെക്കാൾ നല്ലതാണ് നിരോധിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെ വിട്ടൊഴിക്കുവാനുള്ള ക്ഷമ. നബി തിരുമേനിﷺക്ക് വല്ല അസ്വാസ്ഥ്യവും നേരിടുമ്പോൾ, അവിടുന്നു വേഗം നമസ്കാരത്തിലേക്ക് തിരിയുക പതിവായിരുന്നുവെന്ന് അഹ്മദ്, അബൂദാവൂദ് (റ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഹദീഥിൽ വന്നിട്ടുള്ളത് ഇവിടെ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ (നിശ്ചയമായും അത് ഒരു വലിയ- ഭാരിച്ച-കാര്യം തന്നെയാണ്) എന്ന വാക്യത്തിലെ 'അത് (هَا)' എന്ന സർവ്വനാമംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അതിന്റെ നേരെമുമ്പ് പറഞ്ഞ നമസ്കാരം (الصَّلَاةِ)ആണെന്നാണ് ഭൂരിപക്ഷം വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. വാക്കുകളുടെ ബാഹ്യാവസ്ഥ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ അതിനാണ് കൂടുതൽ ന്യായമുള്ളതും. മറ്റുള്ളവർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത് ക്ഷമയും നമസ്കാരവും മുഖേനയുള്ള സഹായം തേടൽ (الا ستعانة) ആണതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എന്നാകുന്നു. രണ്ടായാലും വാക്യത്തിന്റെ താൽപര്യം വ്യക്തംതന്നെ.

അല്ലാഹുവുമായി കണ്ടുമുട്ടുകയും, അവനിലേക്ക് മടങ്ങുകയും ചെയ്യേണ്ടിവരുമെന്നുള്ള ബോധവും വിചാരവുമുള്ളവരാണ് ഭക്തൻമാർ(الْخَاشِعِينَ)എന്ന് അല്ലാഹു തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കെ, എനി ആ വാക്കിനൊരു വിശദീകരണം ആവശ്യമില്ല. ഈ ബോധമുള്ളവരാകട്ടെ, ഏക ലക്ഷ്യം അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയും പ്രതിഫലങ്ങളുമായിരിക്കുമല്ലോ. അതിനായി കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ സഹിക്കുവാനും, ത്യാഗം വരിക്കുവാനും അവർ തയ്യാറായിരിക്കുകയും ചെയ്യും ومن الله التوفيق.

വിഭാഗം - 6

يَٰبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَتِىَ ٱلَّتِىٓ أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّى فَضَّلْتُكُمْ عَلَى ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٤٧﴾

﴾47﴿ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളേ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്തു തന്നിട്ടുള്ളതായ എന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങൾ ഓർക്കുവിൻ ; ഞാൻ നിങ്ങളെ (മറ്റുള്ള) ലോകരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരാക്കിയതും [ഓർക്കുവിൻ]

وَٱتَّقُوا۟ يَوْمًا لَّا تَجْزِى نَفْسٌ عَن نَّفْسٍ شَيْـًٔا

﴾48﴿ ഒരു (മഹാ) ദിവസത്തെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ: (അന്ന്) ഒരു ദേഹവും ഒരു ദേഹത്തിനും (ഒരാളും ഒരാൾക്കും) ഒട്ടും ഉപകരിക്കുന്നതല്ല ;

അതിൽ (ഒരാളിൽ)നിന്നും ഒരു ശുപാർശയും സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല;	وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَٰعَةٌ
അതിൽ (ഒരാളിൽ) നിന്നും ഒരു പ്രായശ്ചിത്തവും സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല:	وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ
അവർ സഹായിക്കപ്പെടുകയുമില്ല (അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ദിവസം)	وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٨﴾

﴾47﴿ يَٰبَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളേ اذْكُرُوا നിങ്ങൾ ഓർക്കു
വിൻ نِعْمَتِيَ എന്റെ അനുഗ്രഹം الَّتِيٓ أَنْعَمْتُ ഞാൻ അനുഗ്രഹം ചെയ്തതാ
യ عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക് وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ ഞാൻ നിങ്ങളെ ശ്രേഷ്ഠരാക്കിയിരിക്കുന്നു
വെന്നും عَلَى الْعَالَمِينَ ലോകരെക്കാൾ ﴾48﴿ وَاتَّقُوا നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുക (കാക്കു
ക)യും ചെയ്വിൻ يَوْمًا ഒരു ദിവസത്തെ لَا تَجْزِي പ്രതിഫലം നൽകുകയില്ല, ഉപക
രിക്കുകയില്ല نَفْسٌ ഒരു ദേഹവും, ആത്മാവും عَن نَّفْسٍ ഒരു ദേഹത്തിനും ആത്മാവി
നും شَيْئًا യാതൊന്നും وَلَا يُقْبَلُ സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയുമില്ല مِنْهَا അതിൽ നിന്ന്
شَفَاعَةٌ ഒരു ശുപാർശ وَلَا يُؤْخَذُ മേടിക്ക(സ്വീകരിക്ക)പ്പെടുകയുമില്ല مِنْهَا അതിൽ
നിന്ന് عَدْلٌ കിടയൊത്തത് (പ്രായശ്ചിത്തം,തെണ്ടം) وَلَا هُمْ അവർ ഇല്ലതാനും
يُنصَرُونَ അവർ സഹായിക്കപ്പെടും

ഇസ്റാഈല്യർക്ക് അല്ലാഹു നൽകിവന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെ വീണ്ടും ഒന്നുകൂടി ഓർമിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും, അവർക്ക് ഇതര സമുദായങ്ങളെക്കാൾ നൽകിയ ശ്രേഷ്ഠതകളെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും അവരെ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കും സൻമാർഗത്തിലേക്കും ക്ഷണിക്കുകയാണ് അല്ലാഹു. മറ്റുള്ള ജനങ്ങളെക്കാളെല്ലാം അതിനു മുമ്പോട്ടുവരേണ്ടത് നിങ്ങളാണെന്നുകൂടി ഇത്മൂലം അവരെ ഉണർത്തുന്നു. ഇസ്റാഈല്യർ ഒരു മതത്തിന്റെ അനുയായികളെന്നനിലക്ക് ഒരു സമുദായമായിത്തീർന്നപ്പോൾ, അക്കാലത്തുള്ള ഇതര സമുദായങ്ങളെക്കാൾ പല നിലക്കുള്ള ശ്രേഷ്ഠതയും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. എത്രയോ നബിമാർ അവരിൽനിന്നുണ്ടായി. വളരെയധികം രാജാക്കളും അവരിൽ ഉണ്ടായി. അങ്ങനെ, മതനേതൃത്വവും ഭരണനേതൃത്വവും അവർക്ക് കൈവന്നു. മുൻവേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽവച്ച് ഏറ്റവും ഉന്നതസ്ഥാനം അർഹിക്കുന്ന വേദഗ്രന്ഥവും നിയമസംഹിതയുമായ തൗറാത്തിന്റെ അനുയായികളാകുവാനുള്ള ഭാഗ്യം അവർക്കാണ് സിദ്ധിച്ചത്. താഴെ വചനങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതുപോലെയുള്ള നിരവധി ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളും അവർ കണ്ടനുഭവിച്ചു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, മതരംഗത്തും ലൗകികരംഗത്തുമുള്ള നേതൃത്വവും പ്രതാപവും ഇസ്റാഈല്യർക്കായിരുന്നു.

ലോകരെക്കാൾ നിങ്ങളെ ശ്രേഷ്ഠരാക്കി എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് എക്കാലത്തുമുള്ള എല്ലാ സമുദായങ്ങളെക്കാളും അവരെ ശ്രേഷ്ഠരാക്കിയെന്നോ, നബി തിരുമേനി

ﷺ യുടെ സമുദായത്തെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠരാക്കിയെന്നോ അർത്ഥമില്ല. നബിﷺ യുടെ സമുദായത്തെപ്പറ്റി كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ......لخ (മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഏറ്റവും ഉത്തമ സമുദായം നിങ്ങളാകുന്നു (3:110) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിനുള്ള കാരണങ്ങളും അല്ലാഹു അവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ട അനുഗ്രഹങ്ങളെയും, ശ്രേഷ്ഠതകളെയും ഓർമിപ്പിച്ചശേഷം, ആ നല്ല പാരമ്പര്യങ്ങളെല്ലാം അവരിപ്പോൾ കളഞ്ഞുകുളിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അങ്ങനെ അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിനും ശിക്ഷക്കും വിധേയരായിട്ടുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ട് ക്വിയാമത്തുനാളിൽ അനുഭവിക്കുവാൻ പോകുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും അവരെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. ക്വിയാമത്തുനാളിനെപ്പറ്റി നാലുകാര്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം ഓർമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

(1) അന്ന് ഒരാളും ഒരാൾക്കും ഉപകരിക്കുകയില്ല.

(2) അന്ന് യാതൊരു ശുപാർശയും സ്വീകാര്യമല്ല.

(3) അന്ന് ഒരു പ്രായശ്ചിത്തവും സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. അഥവാ, ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് ഒഴിവായിക്കിട്ടത്തക്കവണ്ണം അതിനു പകരം വല്ലതും നൽകി രക്ഷപ്പെടുവാൻ സാധ്യമല്ല.

(4) എന്നുവേണ്ടാ, ഒരു പ്രകാരത്തിലുള്ള സഹായവും അന്ന് അവർക്ക് ലഭിക്കുവാനില്ല.

അതെ, ഒരോരുവനും അവനവൻ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചതിന്റെ ഫലം മാത്രം അനുഭവിക്കും, ഒരാളുടെ കുറ്റം മറ്റൊരാൾ പേറുകയില്ല (6:164, 35:18, 39:7) ഓരോരുത്തർക്കും അവരവരുടെ കാര്യം തന്നെ ധാരാളമുണ്ടായിരിക്കും (80:37), മാതാപിതാക്കൾ മക്കൾക്കോ, മക്കൾ മാതാപിതാക്കൾക്കോ ഉപകരിക്കുകയില്ല (31:33). ശുപാർശക്കാരുടെ ശുപാർശകളൊന്നും അവിടെ ഫലപ്പെടുകയില്ല (74:48). അല്ലാഹുവിന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ അവന്റെ അടുക്കൽ ശുപാർശ നടത്തുവാൻ തക്കവൻ ആരാണുള്ളത് ?! (2:255) അവിശ്വാസികളായ ആളുകൾക്ക് ഭൂമിയിലുള്ളത് മുഴുവനും, അതോടൊപ്പം അത്രയും കൂടി ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, അത് തെണ്ടം നൽകി ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാകുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്താലും അത് സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല (5:39) വല്ലതും പകരം നൽകിയോ, സ്നേഹബന്ധത്തിന്റെ പേരിലോ രക്ഷപ്പെടാമോ ? അതുമില്ല (14:31). എന്നാൽ, അന്യോന്യം സഹായിക്കാമോ ? അതും ഇല്ല. എല്ലാവരും കൽപനക്ക് വിധേയരായിക്കും (37:25, 26).

ഞങ്ങൾ പ്രവാചകത്വത്തിന്റെയും വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെയും ആൾക്കാരാണ്, സ്വർഗം ഞങ്ങളുടെ കുത്തകയാണ്, കവിഞ്ഞാൽ അൽപദിവസം മാത്രമെ ഞങ്ങൾ നരകത്തിൽ കിടക്കേണ്ടി വരികയുള്ളൂ, ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മക്കളും ഇഷ്ടക്കാരുമാണ് എന്നൊക്കെയായിരുന്നു ഇസ്റാഈല്യർ അവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഈ അവകാശവാദങ്ങളെല്ലാം തനി വ്യാജവും നിരർത്ഥവുമാണെന്നും, അവരുടെ ഈ നില തുടരുന്ന പക്ഷം ക്വിയാമത്തുനാളിൽ യാതൊരു രക്ഷാമാർഗവും ലഭിക്കുവാനുള്ള സാധ്യത അവർക്കില്ലെന്നും അല്ലാഹു ഇതുമൂലം അവരെ താക്കീത് ചെയ്യുകയാണ്. തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ അവരുടെ മുൻതലമുറകൾ അനുഭവിച്ചതും അവർ ദൃക്സാക്ഷികളായിരുന്നതും, പിൻതലമുറക്കാരായ ഇവർ അഭിമാനപൂർവ്വം ഏറ്റുപറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ചില അനുഗ്രഹങ്ങളെ അല്ലാഹു അവരെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു.

وَإِذْ نَجَّيْنَـٰكُم مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ أَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ ۚ

وَفِى ذَٰلِكُم بَلَآءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾

﴿49﴾ ഫിർഔന്റെ കൂട്ടർ നിങ്ങളെ കടുത്ത ശിക്ഷ അനുഭവിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, അവരിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക), അവർ നിങ്ങളുടെ ആൺമക്കളെ അറുകൊല ചെയ്യുകയും, നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീക(ളായ-മക്ക)ളായവരെ ജീവിക്കാൻ വിടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

അതിൽ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു വമ്പിച്ച പരീക്ഷണം ഉണ്ടായിരുന്നു.

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ ٱلْبَحْرَ فَأَنجَيْنَـٰكُمْ وَأَغْرَقْنَآ ءَالَ فِرْعَوْنَ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ﴿٥٠﴾

﴿50﴾ നിങ്ങൾ നിമിത്തം സമുദ്രത്തെ നാം പിളർത്തിയ സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക) അങ്ങനെ, നിങ്ങളെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും, ഫിർഔന്റെ കൂട്ടരെ നിങ്ങൾ നോക്കി (ക്കണ്ടു) ക്കൊണ്ടിരിക്കെ നാം മുക്കിക്കൊല്ലുകയും ചെയ്തു.

﴿49﴾ وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ നിങ്ങളെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭവും مِنْ آلِ കൂട്ടുകാരിൽ (ആൾക്കാരിൽ) നിന്ന് فِرْعَوْنَ ഫിർഔന്റെ يَسُومُونَكُمْ അവർ നിങ്ങളെ അനുഭവിപ്പിച്ചുക്കൊണ്ടിരിക്കെ سُوءَ الْعَذَابِ കടുത്ത (ഹീനമായ)ശിക്ഷ يُذَبِّحُونَ അവർ അറുകൊല നടത്തിയിരുന്നു أَبْنَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ ആൺമക്കളെ وَيَسْتَحْيُونَ അവർ ജീവിക്കുവാൻ വിടുകയും ചെയ്തിരുന്നു نِسَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെ وَفِي ذَٰلِكُمْ അതിലുണ്ട്, ഉണ്ടായിരുന്നു بَلَاءٌ ഒരു പരീക്ഷണം مِنْ رَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് عَظِيمٌ വമ്പിച്ച ﴿50﴾ وَإِذْ فَرَقْنَا നാം പിളർത്തിയ സന്ദർഭവും بِكُمُ നിങ്ങൾ നിമിത്തം الْبَحْرَ സമുദ്രത്തെ فَأَنْجَيْنَاكُمْ അങ്ങനെ നിങ്ങൾ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി وَأَغْرَقْنَا നാം മുക്കി നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു آلَ فِرْعَوْنَ ഫിർഔന്റെ കൂട്ടരെ وَأَنْتُمْ നിങ്ങൾ (ആയിരിക്കെ) تَنْظُرُونَ നോക്കി (കണ്ടു)കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഈ വചനങ്ങളിലും തുടർന്നുള്ള ചില വചനങ്ങളിലുമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട സംഭവങ്ങൾ ഇസ്റാഈല്യരുടെ ചരിത്രത്തിൽ കഴിഞ്ഞ ചില പ്രധാനസംഭവങ്ങളാകുന്നു. അവയെപ്പറ്റി വേദക്കാർക്ക് അറിയാവുന്നതും അവരുടെ കൈവശമുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമാകകൊണ്ട് അധികവിശദീകരണങ്ങളൊന്നും കൂടാതെ എണ്ണിപ്പറയുകയാണ് ഇവിടെ അല്ലാഹു ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അവയിൽ ചിലതിനെപ്പറ്റി അഅ്റാഫ്, ത്വാഹാ, ക്വസ്വസ് മുതലായ ചില സൂറത്തുകളിൽ അൽപം വിശദീകരിക്ക

പ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി അതതിടത്ത് വെച്ച് നമുക്ക് കാണാം إن شاء الله. ഈ സൂറത്തിൽ മാത്രം പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് യഥായോഗ്യം അത്യാവശ്യ വിശദീകരണം നൽകുകയും ചെയ്യാം ومن الله التوفيق.

സൂറത്ത് യൂസുഫിൽ കാണാവുന്നതുപോലെ യൂസുഫ് നബി (അ) ഈജിപ്തിലെ (മിസ്റിലെ) ധനകാര്യമേധാവിയായിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവും- ഇസ്റാഈൽ എന്ന യഅ്ക്വൂബ് നബി (അ)യും - സഹോദരന്മാരും ഈജിപ്തിൽചെന്ന് താമസമായി. ഏറെക്കുറെ നാനൂറ് സംവത്സരങ്ങൾകൊണ്ട് ആ കുടുംബം പെറ്റുപെരുകി ഒരു വമ്പിച്ച ജനതയായിത്തീർന്നു. ഇവരുടെ പെരുപ്പവും പാരമ്പര്യസംസ്കാരങ്ങളും ഈജിപ്തിലെ പഴയ വംശജരായ ക്വിബ്ത്വീ (കൊപ്തി)കൾക്ക് സഹിക്കാതായി. അവരുടെ നേരെ അവർ അക്രമവും മർദ്ദനവും അഴിച്ചുവിട്ടു. രാജ്യഭരണം അവരുടെ കയ്യിലായിരുന്നുവല്ലോ. റോമിലെ ഭരണാധിപൻമാർ കൈസർ (സീസർ) എന്നും, പേർഷ്യയിലെ ഭരണാധിപന്മാർ കിസ്റാ (കൊസ്രൂ) എന്നും യമനിലെ രാജാക്കൻമാർ തുബ്ബഅ് എന്നുമുള്ള നാമങ്ങളിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതുപോലെ, ഈജിപ്തിലെ ഭരണാധിപൻമാർ ഫിർഔൻ (ഫറോവാ) എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഒരു ഫിർഔന്റെ കാലത്ത് ഇസ്റാഈല്യരോടുള്ള വിരോധവും, വർഗീയ പക്ഷപാതവും മൂർദ്ധന്യത്തിലെത്തി. അവരെ ഈ നിലക്ക് വിട്ടാൽ ക്രമേണ ക്വിബ്ത്വികളുടെ പേരിനും പ്രശസ്തിക്കും കോട്ടംതട്ടുമെന്നും, രാജ്യഭരണം തങ്ങൾക്ക് നഷ്ടപ്പെടുവാൻ ഇടയാകുമെന്നും അവർ കരുതി (*) അങ്ങിനെ ഇസ്റാഈല്യരെ അവർ തങ്ങളുടെ അടിമകളായി ഗണിക്കുകയും, അവരോട് തികച്ചും മൃഗങ്ങളോടെന്നോണം പെരുമാറുകയുമായി. കണക്കറ്റ മർദ്ദനങ്ങൾക്കും യാതനകൾക്കും അവർ ഇരയായി. ഈ വിഷയം ബൈബ്ളിൽ (പുറപ്പാട് പുസ്തകം, അദ്ധ്യായം 1ൽ) വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. (സൂ:ക്വസ്വസ്വ് 4-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാമത് ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു)

പ്രസ്തുത മർദ്ദനങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു ഇസ്റാഈല്യരിൽ ജനിക്കുന്ന ആൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ ഉടനെ കൊലപ്പെടുത്തുവാനും, പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ ഒഴിവാക്കുവാനുമുള്ള ഫിർഔന്റെ കൽപന. അതിനായി പ്രത്യേകം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. എത്രയോ കുഞ്ഞുങ്ങൾ അങ്ങിനെ മൃഗീയമായി അറുകൊലചെയ്യപ്പെട്ടു. ഇക്കാലത്താണ് മൂസാ (അ) ന്റെ ജനനം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവ് അദ്ദേഹത്തെ പ്രസവിച്ച ഉടനെ കുഞ്ഞിനെ ഒരു പെട്ടിയിലാക്കി നൈൽനദിയിലൂടെ ഒഴുക്കുവാൻ അല്ലാഹു അവർക്ക് തോന്നിപ്പിച്ചു. അങ്ങിനെ, ക്വിബ്ത്വികളുടെ പ്രതാപനാശത്തിന് കാരണക്കാരനാകുവാൻ പോകുന്ന ആ കുഞ്ഞ് ഫിർഔന്റെ കൊട്ടാര വാതിൽക്കൽകൂടി ഒഴുകിപ്പോകുന്ന നദിയുടെ കരക്കണഞ്ഞപ്പോൾ കൊട്ടാരവാസികൾ കണ്ടെടുക്കുകയും അദ്ദേഹം കൊട്ടാരക്കുഞ്ഞായി വളർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു. (വിശദീകരണം സൂ: ത്വാഹായിലും, ക്വസ്വസ്വിലും കാണാവുന്നതാണ്) മൂസാ നബി (അ) ക്ക് പ്രവാചകത്വവും ദിവ്യത്വവും (നുബുവ്വത്തും രിസാലത്തും) ലഭിച്ചു പ്രബോധനകൃത്യം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴും ഫിർഔന്റെ അക്രമ മർദ്ദനങ്ങൾ വീണ്ടും ശക്തിപ്പെട്ടു. കൂട്ടത്തിൽ ഇസ്റാഈല്യരുടെ ആൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ കൊല്ലുന്ന ഏർപ്പാട് അപ്പോഴും നടന്നിരുന്നു (സൂറഃ അഅ്റാഫ് 127-129 ൽ ഇതിനെപ്പറ്റി പരാമർശം കാണാം) ഇങ്ങിനെയുള്ള കഠിനയാതനകളിൽ നിന്ന്

(*) പരിഷ്കൃതയുഗമെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഇക്കാലത്തും ഇത്തരം വർഗീയ മനഃസ്ഥിതി വെച്ചു പുലർത്തുന്ന ജനങ്ങളും ഭരണാധികാരികളും ധാരാളമുണ്ടല്ലോ.

മൂസാ (അ) മുഖേന അവർക്ക് മോചനം നൽകിയതിനെയാണ് وَإِذْ نَجَّيْنَاكُم مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ.... (നിങ്ങളെ നാം ഫിർഔന്റെ കൂട്ടരിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം ഓർക്കുക......) എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഇസ്‌റാഈല്യരെ ഓർമിപ്പിക്കുന്നത്.

بَلَاءٌ (ബലാഅ്) എന്നാൽ പരീക്ഷണം എന്നർത്ഥം. തിന്മയിലാണ് ഈ വാക്ക് അധികവും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതെങ്കിലും നന്മ മുഖേനയുള്ള പരീക്ഷണത്തിലും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: ٣٥ : الانبياء - وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً (തിന്മകൊണ്ടും നന്മകൊണ്ടും നം നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം നടത്തുന്നതാണ്) തിന്മമുഖേനയുള്ളതിൽ ക്ഷമയും, നന്മ മുഖേനയുള്ളതിൽ നന്ദിയുമായിരിക്കും പരീക്ഷണംകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇതനുസരിച്ച് وَفِي ذَٰلِكُم بَلَاءٌ (അതിൽ പരീക്ഷണമുണ്ടായിരുന്നു) എന്ന വാക്യത്തിന് രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

(1) ഫിർഔന്റെ കൂട്ടർ നിങ്ങൾക്ക് കടുത്ത ശിക്ഷ അനുഭവിപ്പിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ മക്കളെ അറുകൊല ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരുന്നത് നിങ്ങളുടെ ക്ഷമയും സഹനവും പരിശോധിക്കുവാനുള്ള ഒരു പരീക്ഷണമായിരുന്നു.

(2) ഫിർഔന്റെ ആൾക്കാരിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയത് നിങ്ങളുടെ നന്ദിയും കൂറും പരിശോധിക്കുവാനുള്ള ഒരു പരീക്ഷണമായിരുന്നു.

ഒന്നാമത്തെ വ്യാഖ്യാനമാണ് അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും സ്വീകരിച്ചുകാണുന്നത്. രണ്ടായാലും ആ പരീക്ഷണം വളരെ വമ്പിച്ചതായിരുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ.

രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ ഓർമിപ്പിച്ച സംഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ് : ഫിർഔന്റെ മർദ്ദനം ഇസ്‌റാഈല്യർ സഹിച്ചു മടുത്തപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന പ്രകാരം മൂസാ (അ) അവരെയും കൂട്ടി രാത്രി പുറപ്പെട്ട് ചെങ്കടലിനടുത്തെത്തി. മുസാ (അ) തന്റെ വടികൊണ്ട് സമുദ്രത്തിൽ അടിച്ചു. അപ്പോൾ, അവർക്ക് നടന്നുപോകത്തക്കവിധം അല്ലാഹു സമുദ്രജലം പിളർത്തിക്കൊടുത്തു. ഇരുഭാഗത്തേക്കും ഒഴിഞ്ഞുനിന്ന ജലഭിത്തികൾക്കിടയിലൂടെ അവർ മറുകരപറ്റി രക്ഷപ്പെട്ടു. അവർ സ്ഥലം വിട്ട വിവരം അറിഞ്ഞ് അവരെ പിന്തുടർന്നുവന്നിരുന്ന ഫിർഔനും സൈന്യവും അതേ ഇടവഴിയിലുടെ സമുദ്രത്തിലിറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ഇരുഭാഗത്തും ചിറച്ചു നിൽക്കുന്ന സമുദ്രജലം കൂട്ടിമുട്ടുകയും അവരെല്ലാം അതിൽ മുങ്ങിനശിക്കുകയും ചെയ്തു. വാസ്തവത്തിൽ ഈ ഒരൊറ്റ സംഭവംമതി, ഇസ്‌റാഈല്യരെ ഇരുത്തിച്ചിന്തിപ്പിക്കുവാൻ. പക്ഷേ, കാലപ്പഴക്കത്തിൽ ആ സംഭവം ആവർത്തിച്ച് ഉരുവിട്ട് അഭിമാനം കൊള്ളുകയല്ലാതെ, അതിന്റെ നന്ദി അവരിൽ പ്രകടമായിരുന്നില്ല. ഈ മഹാ സംഭവത്തിന്റെ പൂർണ വിവരം സൂറത്തു ത്വാഹയിലും, ശുഅറാഇലും കാണാവുന്നതാണ്. (യുക്തിവാദങ്ങളും വക്രതാല്പര്യങ്ങളും അനുസരിച്ച് ക്വുർആനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ മുതിർന്ന ചിലർ ഈ സംഭവത്തിന് നൽകുന്ന പുതിയ ചിത്രീകരണത്തെയും ആ ആവശ്യാർത്ഥം പല ക്വുർആൻ വചനങ്ങൾക്കും അവർ നൽകിയ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് സൂറത്ത് ത്വാഹയുടെ ശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള സുദീർഘമായ വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ വേണ്ടത്ര നിരൂപണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.)

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചതായി ഹദീഥ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ

കാണാം. റസൂൽ തിരുമേനിﷺ മദീനയിൽ വന്നപ്പോൾ യഹൂദികൾ ആശൂറാഅ് (മുഹർറ മാസം പത്താം) ദിവസം നോമ്പ് പിടിക്കുന്നതായി കണ്ടു. ഈ ദിവസം എന്താണെന്ന് തിരുമേനി ചോദിച്ചു. ഇതൊരു നല്ല ദിവസമാണ്, ഇസ്റാഈല്യരെ അവരുടെ ശത്രുവിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തിയ ദിവസമാണിത്. അന്ന് മൂസാ (അ) നോമ്പ് നോറ്റു എന്ന് അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു:- മൂസായെ സംബന്ധിച്ച് ഞാൻ നിങ്ങളേക്കാൾ അവകാശപ്പെട്ടവനാണ്. അങ്ങനെ അന്ന് തിരുമേനി നോമ്പ് പിടിക്കുകയും അന്ന് നോമ്പ് നോൽക്കുവാൻ കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. (അ; ബു; മു; ന; ജ) ഈ ഹദീഥനുസരിച്ചാണ് ആശൂറാ ദിവസം മുസ്‌ലിംകൾ നോമ്പ് പിടിക്കുന്നത്. അത് നബിﷺയുടെ സുന്നത്തിൽപ്പെട്ടതാണെന്ന് പൊതുവെ അറിയപ്പെട്ടതുമാണ്.

وَإِذْ وَٰعَدْنَا مُوسَىٰٓ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ ٱتَّخَذْتُمُ ٱلْعِجْلَ مِنۢ بَعْدِهِۦ وَأَنتُمْ ظَٰلِمُونَ ﴿٥١﴾

﴾51﴿ മൂസായുമായി നാൽപത് രാത്രിക്ക് നാം കരാർ നിശ്ചയം നടത്തിയ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക). പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ (അഭാവത്തിന്) ശേഷം നിങ്ങൾ പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. നിങ്ങൾ അക്രമികളായും കൊണ്ട്.

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنكُم مِّنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾

﴾52﴿ പിന്നെ, അതിന് ശേഷം നാം നിങ്ങൾക്ക് മാപ്പ് ചെയ്തു, നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയ്വാൻ വേണ്ടി.

وَإِذْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾

﴾53﴿ മൂസാക്ക് നാം വേദഗ്രന്ഥവും, (സത്യാസത്യ) വിവേചനവും നൽകിയ സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക) നിങ്ങൾ സന്മാർഗം പ്രാപിക്കുവാൻ വേണ്ടി.

﴾51﴿ وَإِذْوَاعَدْنَا നാം കരാർ നിശ്ചയം നടത്തിയ സന്ദർഭം مُوسَى മൂസായോട് أَرْبَعِينَ നാൽപത് لَيْلَةً രാത്രി (ദിവസം) ثُمَّ പിന്നെ اتَّخَذْتُمُ നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി (ആക്കി)ത്തീർത്തു الْعِجْلَ പശുക്കുട്ടിയെ مِنۢ بَعْدِهِ അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷം وَأَنتُمْ നിങ്ങൾ(ആയിക്കൊണ്ട്) ظَالِمُونَ അക്രമികൾ ﴾52﴿ ثُمَّ عَفَوْنَا പിന്നെ നാം മാപ്പ് ചെയ്തു عَنكُمْ നിങ്ങൾക്ക് مِنۢ بَعْدِ ശേഷമായി ذَٰلِكَ അതിന്റെ, അതിന് لَعَلَّكُمْ നിങ്ങൾ ആയേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി تَشْكُرُونَ നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയ്യും ﴾53﴿ وَإِذْ آتَيْنَا നാം നൽകിയ സന്ദർഭവും مُوسَى മൂസാക്ക് الْكِتَابَ (വേദ)ഗ്രന്ഥം وَالْفُرْقَانَ വിവേചനവും لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളാകുവാൻ, ആയേക്കാം تَهْتَدُونَ സൻമാർഗം (നേർവഴി) പ്രാപിക്കുക.

ഫിർഔനും സൈന്യവും മുക്കി നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ഇസ്റാഈല്യർ രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തശേഷം അവർക്കുള്ള നിയമ സംഹിത അടങ്ങുന്ന വേദഗ്രന്ഥം നൽകാ

മെന്നും അതിനായി ആദ്യം മുപ്പതും പിന്നീട് പത്തും കൂടി ആകെ നാൽപത് ദിവസം മൂസാ (അ) ധ്യാനം, വ്രതം മുതലായ അനുഷ്ഠാനങ്ങളോടുകൂടി സീനാമലയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടണമെന്നു അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തോട് നിശ്ചയം ചെയ്തിരുന്നു. (വിശദ വിവരം അഅ്റാഫിൽ വരുന്നുണ്ട്) നിശ്ചയപ്രകാരം മൂസാ (അ) സീനായിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ തന്റെ അഭാവത്തിൽ ഇസ്റാഈല്യരുടെ നേതൃത്വം സഹോദരൻ ഹാറൂൻ നബി (അ)യെ ഏൽപിച്ചു. മൂസാ നബി (അ) സ്ഥലം വിട്ട ശേഷം സാമിരീ എന്നു പേരായ ഒരുവന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇസ്റാഈല്യർ സ്വർണംകൊണ്ട് ഒരു പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി ആരാധിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അനേക കൊല്ലങ്ങളായി ഈജിപ്തുകാരുമായുള്ള സമ്പർക്കത്തിൽ പശുക്കളെ ആരാധിക്കുന്ന സമ്പ്രദായവുമായി അവർ ഇടപഴകിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മൂസാ (അ) തേടിപ്പോയ ആ ദൈവമാണതെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. ഹാറൂൻ (അ) തന്നാൽ കഴിയുന്ന തടസ്സങ്ങൾ പറഞ്ഞു നോക്കിയെങ്കിലും അവരത് ചെവിക്കൊണ്ടില്ല. നിശ്ചിത ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് മൂസാ (അ) തൗറാത്തും കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ച അതായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യസനവും കോപവും പിന്നെ പറയേണ്ടതുണ്ടോ? ഇത്രയും കടുത്ത അപരാധം അവർ ചെയ്തിട്ടുപോലും പിന്നീട് അല്ലാഹു അവർക്ക് മാപ്പ് നൽകുകയുണ്ടായി. അവർ നന്ദിയുള്ളവരായിത്തീരട്ടെ-അങ്ങനെ, അവർ സന്മാർഗം പ്രാപിക്കട്ടെ-എന്നുദ്ദേശിച്ചാണ് അല്ലാഹു അവർക്ക് അത് മാപ്പാക്കിയത്.

വേദഗ്രന്ഥം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം തൗറാത്താകുന്നു. ഇസ്റാഈല്യർക്ക് മാർഗദർശനത്തിനാവശ്യമായ എല്ലാ തത്വോപദേശങ്ങളും, നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളും, ചരിത്രപാഠങ്ങളും അടങ്ങിയ ഒരു നിയമസംഹിതയും, സത്യാസത്യങ്ങളെയും ന്യായാന്യായങ്ങളെയും വേർതിരിച്ച് വിവരിക്കുന്ന മതഗ്രന്ഥവുമാണ് തൗറാത്ത്. ആ നിലക്ക് വേദഗ്രന്ഥവും വിവേചനവും (ٱلْكِتَابَ وَٱلْفُرْقَانَ) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം തൗറാത്ത് തന്നെ. വിവേചനം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മൂസാ നബി (അ) മുഖേനയുണ്ടായ അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്ത(**الْمُعْجِزَات**)ങ്ങളാണെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രണ്ടായാലും ലക്ഷ്യം അവർ സൻമാർഗം പ്രാപിക്കൽ തന്നെ.

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ يَٰقَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنفُسَكُم بِٱتِّخَاذِكُمُ ٱلْعِجْلَ فَتُوبُوٓا۟ إِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَٱقْتُلُوٓا۟ أَنفُسَكُمْ

﴿54﴾ **മൂസാ തന്റെ ജനതയോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക) എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കിയത് നിമിത്തം നിങ്ങൾ നിങ്ങളോട് തന്നെ അക്രമം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവങ്കലേക്ക് പശ്ചാത്തപിച്ച് മടങ്ങുവിൻ, അങ്ങനെ നിങ്ങൾ നിങ്ങളെ ത്തന്നെ കൊലപ്പെടുത്തുവിൻ.**

ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِندَ بَارِئِكُمْ

അത് നിങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവിന്റെ അടുക്കൽ നിങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമാകുന്നു.

فَتَابَ عَلَيۡكُمۡۚ	**എന്നിട്ട് അവൻ നിങ്ങളുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു.**
إِنَّهُۥ هُوَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾	**നിശ്ചയമായും, അവൻ തന്നെയാണ് വളരെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമായുള്ളവൻ.**

﴾54﴿ وَإِذۡقَالَ مُوسَىٰ മൂസാ പറഞ്ഞ സന്ദർഭവും لِقَوۡمِهِ തന്റെ ജനതയോട് يَاقَوۡمِ എന്റെ ജനങ്ങളേ إِنَّكُمۡ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ ظَلَمۡتُمۡ നിങ്ങൾ അക്രമം (അനീതി) ചെയ്തു أَنفُسَكُمۡ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തത്തോട്, നിങ്ങളോട് തന്നെ بِاتِّخَاذِكُمُ നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയത് (നിങ്ങളുടെ ഉണ്ടാക്കൽ)കൊണ്ട് الۡعِجۡلَ പശുക്കുട്ടിയെ فَتُوبُوٓا۟ അതിനാൽ നിങ്ങൾ മടങ്ങുവിൻ إِلَىٰ بَارِئِكُمۡ നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനിലേക്ക് فَاقۡتُلُوٓا۟ അങ്ങിനെ നിങ്ങൾ കൊല്ലുവിൻ أَنفُسَكُمۡ നിങ്ങളെത്തന്നെ ذَٰلِكُمۡ അത് خَيۡرٌ لَّكُمۡ നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമമാണ് عِندَ بَارِئِكُمۡ നിങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവിന്റെ അടുക്കൽ فَتَابَ عَلَيۡكُمۡ എന്നിട്ട് അവൻ നിങ്ങളുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു إِنَّهُۥ هُوَ നിശ്ചയമായും അവൻ തന്നെ التَّوَّابُ വളരെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവൻ الرَّحِيمُ കരുണാനിധി

പശുക്കുട്ടിയുണ്ടാക്കി ആരാധിച്ചതിനെപ്പറ്റി ഇസ്റാഈല്യർ ഖേദിക്കുകയും, ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് പൊറുത്തുതരുകയും കരുണചെയ്യുകയും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ നഷ്ടക്കാരാകുമല്ലോ എന്ന് അവർ വിലപിക്കുകയും ചെയ്തു. (അഅ്റാഫ്, 149) ഈ സന്ദർഭത്തിലായിരിക്കാം മൂസാ (അ) അവരോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞത്. (അല്ലാഹുവിനറിയാം) നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ അല്ലാഹുവിനെ വിട്ടേച്ച് നിങ്ങൾ സ്വയം നിർമിച്ച ഒരു പശുക്കുട്ടിയുടെ പ്രതിമയെ ദൈവമാക്കിത്തീർത്തത് അതിഭീമമായ ഒരു അക്രമമാകുന്നു. അത് നിങ്ങൾ നിങ്ങളോട് തന്നെ ചെയ്ത ഒരു അപരാധമാണ്. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവിങ്കലേക്ക് പശ്ചാത്തപിച്ച് മടങ്ങിക്കൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങളുടെ പശ്ചാത്താപത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണവും നിഷ്കളങ്കതയുടെ സാക്ഷ്യവുമെന്നനിലക്ക് നിങ്ങളെത്തന്നെ അഥവാ നിങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലരെ – കൊലപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. ഈ കൊല വളരെ ഗൗരവമേറിയ ഒരു കാര്യമാണെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ അപരാധത്തിന്റെ ഗൗരവവും അതിന്റെ അനന്തരഫലവും നോക്കുമ്പോൾ, അതാണ് നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ഗുണകരമായിത്തീരുക. എന്നൊക്കെയാണ് മൂസാ (അ) പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. അങ്ങനെ അവർ പ്രവർത്തിച്ചപ്പോൾ അല്ലാഹു അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു അവർക്ക് മാപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്തു.

ഇസ്റാഈല്യരുടെ പശ്ചാത്താപത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ഈ കൊലയുടെ സ്വഭാവം എങ്ങിനെയായിരുന്നുവെന്നതിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ രിവായത്തുകൾ കാണാം. എങ്കിലും പശുക്കുട്ടിയുടെ ആരാധനയിൽ പങ്കില്ലാത്തവർ, പശുക്കുട്ടിയെ ആരാധിച്ച തങ്ങളുടെ അടുത്ത ബന്ധുക്കളെ കൊലചെയ്യുവാനായിരുന്നു

നിശ്ചയം എന്നത്രെ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ)ൽ നിന്ന് ഇബ്നു ജരീർ, നസാഈ, ഇബ്നുഅബീഹാതിം (റ) എന്നിവർ ഉദ്ധരിച്ച രിവായത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത്. അങ്ങിനെ കുറെ അധികം പേർ കൊല്ലപ്പെട്ടുവെന്നും, പിന്നീടത് മൂസാ നബി(അ)യുടെ പ്രാർത്ഥനയെത്തുടർന്ന് അത് നിറുത്തൽ ചെയ്യപ്പെട്ടുവെന്നും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു കാണുന്നു. الله أعلم ബൈബ്ളിന്റെ പ്രസ്താവനയും ഏതാണ്ട് ഇതേ പ്രകാരം തന്നെയാകുന്നു. (പുറപ്പാട് : 32-ൽ 27, 28 നോക്കുക)

എന്നാൽ, اقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ(നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ-നിങ്ങളെത്തന്നെ-കൊല്ലുവിൻ) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ താൽപര്യം, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ശരീരേച്ഛകളെ അടക്കി നിറുത്തി അവയെ ദണ്ഡിപ്പിക്കുവിൻ എന്നാണെന്ന് ചില ആളുകൾ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. പശ്ചാത്താപത്തിന്റെ ഭാഗമായി കൊലയെ നിശ്ചയിക്കുന്നതിലും വളരെ ആളുകളുടെ ജീവൻ നശിപ്പിക്കുവാൻ കൽപിക്കുന്നതിലും ന്യായീകരണമൊന്നുമില്ലെന്നാണ് അവരുടെ വാദം. സൂറഃ നിസാഅ് 153-ൽ .....പിന്നെ അവക്ക് തെളിവുകൾ വന്നതിനു ശേഷം അവർ പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി. എന്നിട്ട് അതിനെപ്പറ്റി നാം മാപ്പ് നൽകി എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ ചിലർ ഈ വാദത്തിന് തെളിവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ ഈ വാദത്തിൽ എന്തോ കഴമ്പുണ്ടെന്ന് തോന്നിയേക്കാമെങ്കിലും അല്ലാഹു ഇവിടെ പറഞ്ഞ വാക്കുകളും മേൽ സൂചിപ്പിച്ച രിവായത്തുകളും ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ പൊതുവെയുള്ള പ്രസ്താവനകളും നോക്കുമ്പോൾ ഈ പുതിയ വ്യാഖ്യാനത്തിന് വില കൽപിക്കുവാൻ മാർഗം കാണുന്നില്ല. അതിനും പുറമെ, താഴെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന കുറേ വസ്തുതകൾ കൂടി മുന്നിൽ വെച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കണം ഈ കൊലയെ വിലയിരുത്തുന്നതും.

ഇസ്റാഈല്യർ പശുക്കുട്ടിയെ ആരാധിച്ച സംഭവം കേവലം ഒരു സാധാരണ വിഗ്രഹാരാധനയുടെ സംഭവമല്ല. അതിന് അതിന്റേതായ ചില പ്രത്യേകതകളുണ്ട്. ഇസ്റാഈല്യർ ആരാണ്. അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികളെന്താണ് ഏത് സന്ദർഭത്തിലാണത് ചെയ്തത്, അപ്പോഴത്തെ ചുറ്റുപാടെന്തായിരുന്നു എന്നൊക്കെ ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. തൗഹീദിന്റെ സ്ഥാപനത്തിന് വേണ്ടി ജീവിതമർപ്പിച്ച ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കളും പിൻഗാമികളുമായ ഇസ്ഹാക്, യഅ്ക്വൂബ് (അ) എന്നീ പ്രവാചകൻമാരുടെയും പാരമ്പര്യം നിലനിറുത്തുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരായ അനന്തരാവകാശികളാണ് ഇസ്റാഈൽ ജനത. കാലപ്പഴക്കത്തിൽ കെട്ടാറിപ്പോയ തൗഹീദിന്റെ ആ പാരമ്പര്യം അവരിൽ പുനർജ്ജീവിപ്പിക്കുവാനും, നൂറ്റാണ്ടുകളായി അവർ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അടിമത്തത്തിൽ നിന്നും മർദ്ദനങ്ങളിൽ നിന്നും അവരെ സ്വതന്ത്രമാക്കുവാനും വേണ്ടി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകനാണ് മൂസാ നബി (അ). അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്ക് വെളിപ്പെട്ട വമ്പിച്ച പല ദിവ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, അത്യൽഭുതങ്ങളും നേരിൽ കണ്ടനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണവർ. മുമ്പോ പിമ്പോ മനുഷ്യലോകം കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു മഹാൽഭുതത്തിലൂടെയാണവർ ചെങ്കടൽ കടന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടു ഇപ്പോൾ സീനാ മരുഭൂമിയിൽ വന്ന് പാളയമടിച്ചു താമസിക്കുന്നത്. അന്ന് ലോകത്ത് അറിയപ്പെട്ട ഏറ്റവും പ്രതാപശാലിയായ ഫിർഔനും സൈന്യവും അസാധാരണവും അതിദാരുണവുമാംവണ്ണം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട കാഴ്ച അവർ ഒട്ടും മറക്കാറായിട്ടില്ല. ഈ അവസരത്തിലാണ് അവരുടെ ശാശ്വത നന്മക്കും യശസ്സിനും നിദാനമായ ഒരു വേദ ഗ്രന്ഥം അവരുടെ സ്രഷ്ടാവായ

അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് ഏറ്റുവാങ്ങുവാൻ വേണ്ടി മൂസാ (അ)അവരിൽ നിന്ന് – അതും ഹാറൂൻ നബി (അ)യെ അവരുടെ നേതൃത്വം ഏൽപിച്ചുകൊണ്ട് – വിട്ടുപോയത്. വിരൽകൊണ്ടെണ്ണാവുന്ന ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതേയുള്ളൂ അപ്പോഴേക്കും മൂസാ തേടിപ്പോയ ദൈവമാണെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവരിൽപ്പെട്ട ഒരു വികൃതി സ്വർണംകൊണ്ട് വാർത്തുണ്ടാക്കിയ ആ പശുക്കുട്ടിയെ ദൈവമാക്കി അതിന്റെ ചുറ്റും ഭജനമിരിക്കുകയും, പൂജാകർമങ്ങൾ നടത്തുകയുമാണവർ ചെയ്തത്. ബുദ്ധിപരമായ വീണ്ടുവിചാരങ്ങൾപോകട്ടെ, തങ്ങളുടെ നേതൃത്വം വഹിക്കുന്ന ഹാറൂൻ നബി (അ)യുടെ വിലക്ക് കേൾക്കുവാനോ, ഏതാനും ദിവസം കൊണ്ട് മടങ്ങി എത്തുന്ന മൂസാ നബി (അ)യുടെ വരവുവരെ കാത്തിരിക്കുവാനോ അവർക്ക് ക്ഷമയുണ്ടായില്ല. ഇതൊക്കെ ഒരു വശത്ത്. മറ്റൊരു വശം:-

ഇസ്റാഈല്യരുടെ ധിക്കാര ബുദ്ധിയും, വിഡ്ഢിത്തവും, അനുസരണമില്ലായ്മയും പ്രസിദ്ധമാണ്. ചെങ്കടൽ കടന്നു രക്ഷപ്പെട്ടുപോരുന്ന മദ്ധ്യെ ചില ജനങ്ങൾ വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നത്കണ്ടപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കും ഇതുപോലെയുള്ള ദൈവങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ അനുവദിച്ചുതരണമെന്ന് അവർ മൂസാ (അ) നോട് ആവശ്യപ്പെട്ടതും. നിങ്ങൾ വിഡ്ഢികളായ ഒരു ജനത തന്നെ എന്ന് അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞതും. (7:138) അവരോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടതും, അവരുടെ യാത്രാലക്ഷ്യവുമായിരുന്ന രാജ്യത്ത് – ബൈത്തുൽമുഖദ്ദസിൽ-ശത്രുക്കളുമായി ഏറ്റുമുട്ടുവാൻ മടിച്ചു നിന്ന അവർ. നിരീക്ഷകൻമാർ മുഖേന ശത്രുക്കളുടെ ശക്തി ദുർബ്ബലമാണെന്നറിഞ്ഞിട്ടുപോലും മൂസാ നബി (അ)യോട് പറഞ്ഞതിങ്ങിനെയാണ്: ‘അവരവിടെ ഉള്ളപ്പോൾ ഞങ്ങളൊരിക്കലും അതിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല. താനും ‘തന്റെ റബ്ബും പോയി യുദ്ധം നടത്തിക്കൊള്ളുക. ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ഇരിക്കുകയാണ്’ (5:24) ഇതുപോലെയുള്ള അവരുടെ ധിക്കാരത്തിന്റെയും അനുസരണക്കേടിന്റെയും ഉദാഹരണങ്ങൾ ഈ സൂറത്തിലും മറ്റു സൂറത്തുകളിലുമായി ധാരാളം കാണാവുന്നതാണ്.

ഇതൊക്കെ കണക്കിലെടുത്തു കൊണ്ട് വേണം അവർ പശുക്കുട്ടിയെ ആരാധിച്ചതിന്റെ ഗൗരവവും പ്രത്യേകതയും കണക്കാക്കുവാൻ. അതിന്റെ പേരിൽ അവർക്ക് അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന ശിക്ഷയാകട്ടെ, കാലാകാല നരകശിക്ഷയും. ആ ശിക്ഷ ഒഴിവായിക്കിട്ടുവാനും, അവർ ധിക്കാരപൂർവ്വം പ്രവർത്തിച്ച ഈ നീചകൃത്യത്തിൽ അവർക്കുള്ള യഥാർത്ഥ പശ്ചാത്താപം തെളിയിക്കുവാനും, അവശേഷിക്കുന്ന ആളുകളിൽ ഇത്തരം നികൃഷ്ട സംഭവങ്ങൾ മേലിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെടാതിരിക്കുവാനും, അതേ സമയത്ത് കൊല്ലപ്പെടുന്നവർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ മാപ്പിനും പ്രീതിക്കുമായി ജീവർ ത്യജിക്കുന്നത് നിമിത്തം അവരുടെ മഹാപാപം പൊറുക്കുവാനും-ഇങ്ങിനെ പല തിനുമായി-ആ കടുംപാതകത്തിൽ മുൻകയ്യെടുത്തവരെ കൊലപ്പെടുത്തണമെന്ന് അവരെ സൃഷ്ടിച്ച സ്രഷ്ടാവ് കൽപിച്ചെങ്കിൽ, അതിൽ അവന്റെ കാരുണ്യവും ഔദാര്യവുമായിരിക്കും ചിന്തിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ദർശിക്കുവാൻ കഴിയുക. ഇതെല്ലാം സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയായിരിക്കാം നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ കൊലചെയ്യണമെന്ന് പറഞ്ഞതോടൊപ്പം ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِندَ بَارِئِكُمْ(അത് നിങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവിന്റെ അടുക്കൽ നിങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമായിരിക്കും)എന്ന് മൂസാ നബി (അ) പറഞ്ഞതും والله أعلم.ഏതായാലും അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽനിന്നോ ബലവത്തായ മറ്റു തെളിവുകളിൽനിന്നോ പ്രസ്തുത കൊലയുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി വ്യക്തമായ ഒരു തീരുമാനം പറയുവാൻ മാർഗം കാണുന്നില്ല.

وَإِذْ قُلْتُمْ يَٰمُوسَىٰ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَى ٱللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ ٱلصَّٰعِقَةُ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ﴿٥٥﴾

﴾55﴿ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക) മൂസാ, അല്ലാഹുവിനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണുന്നത്വരെ ഞങ്ങൾ താങ്കളെ വിശ്വസിക്കുകയി ല്ലതന്നെ. എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ നോക്കി (കണ്ട്) കൊണ്ടിരിക്കെ (തന്നെ) നിങ്ങൾക്ക് ഇടിത്തീ പിടിപെട്ടു.

ثُمَّ بَعَثْنَٰكُم مِّنۢ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾

﴾56﴿ പിന്നീട്, നിങ്ങളുടെ മരണ ത്തിന് ശേഷം നിങ്ങളെ നാം എഴു ന്നേൽപിച്ചു.നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടി.

﴾55﴿ وَإِذْقُلْتُمْ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ സന്ദർഭവും يَامُوسَى മൂസാ لَنْنُؤْمِنَ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കയില്ല لَكَ നിന്നെ, താങ്കളെ حَتَّىٰنَرَى ഞങ്ങൾ കാണുന്നതുവരെ اللهَ അല്ലാഹുവിനെ جَهْرَةً പ്രത്യക്ഷത്തിൽ فَأَخَذَتْكُمُ അപ്പോൾ നിങ്ങളെ പിടികൂടി الصَّاعِقَةُ ഇടിത്തീ, ഘോരമായ ഇടിനാദം وَأَنْتُمْ നിങ്ങളാകട്ടെ تَنْظُرُونَ നോക്കി(ക ണ്ടു)കൊണ്ടിരിക്കുന്നു ﴾56﴿ ثُمَّبَعَثْنَاكُمْ പിന്നെ നിങ്ങളെ നാം എഴുന്നേൽപിച്ചു مِنْبَعْدِ അതിനു ശേഷം مَوْتِكُمْ നിങ്ങളുടെ മരണത്തിന്റെ لَعَلَّكُمْتَشْكُرُونَ നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടി.

ഇസ്‌റാഈല്യർ പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി ആരാധിച്ചശേഷം അതിനെക്കുറിച്ച് ഖേദം പ്രകടിപ്പിക്കുവാനും, ഒഴികഴിവ് പറയുവാനും വേണ്ടി ഇസ്‌റാഈല്യരിൽ നിന്ന് നല്ലവ രായ എഴുപത്പേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ട് മൂസാ (അ) സീനാ മലയിലേക്ക് പോയി രുന്ന അവസരത്തിൽ അവരാണ് അല്ലാഹുവിനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണാതെ ഞങ്ങൾ താങ്കളെ വിശ്വസിക്കുകയില്ലെന്ന് പറഞ്ഞത് എന്നാണ് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പലരും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. മൂസാ (അ) നോട് നാൽപത് ദിവസം നിശ്ചയിച്ചതും, അദ്ദേഹം (സീനായിൽ) ചെന്നതും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തോട് സംസാരിച്ചതും തൗറാത്തുമായി മടങ്ങിയതും, മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ ജനങ്ങൾ പശുക്കുട്ടിയെ ആരാധിച്ചതറിഞ്ഞു കുപിത നായി തൗറാത്തിന്റെ പലകകൾ നിലത്തിട്ടതും, ഹാറൂൻ (അ) നോട് കയർത്തതുമെല്ലാം (142-154 വചനങ്ങളിൽ) വിവരിച്ച ശേഷം സൂറഃ അഅ്റാഫിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ (الاعراف)

സാരം: "നമ്മുടെ നിശ്ചയ സമയത്തേക്ക് വേണ്ടി മൂസാ തന്റെ ജനതയിൽ നിന്ന് എഴുപത് പുരുഷൻമാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. അവർക്ക് കമ്പനം- കിടുക്കം-പിടിപെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. റബ്ബേ, നീ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരെയും എന്നെത്തന്നെയും

മുമ്പേ നിനക്ക് നശിപ്പിക്കാമായിരുന്നു. ഞങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഭോഷന്മാർ പ്രവർത്തിച്ചത് നിമിത്തം നീ ഞങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുകയാണോ ? അത് നിന്റെ പരീക്ഷണമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല..” (അഅ്റാഫ് : 155)

അല്ലാഹുവിനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണാതെ താങ്കളെ വിശ്വസിക്കുകയില്ല - താങ്കളോട് അല്ലാഹു സംസാരിച്ചുവെന്നും മറ്റും താങ്കൾ പറയുന്നത് ഞങ്ങൾക്ക് ബോദ്ധ്യമാകേണമെങ്കിൽ അവനെ ഞങ്ങൾ നേരിൽ കാണുക തന്നെ വേണം-എന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടത് ഇസ്റാഈൽ ജനത മുഴുവനുമായിരുന്നില്ല. മേൽ പറഞ്ഞ എഴുപത് പേരോ (അല്ലെങ്കിൽ ചിലർ പറയുന്നത്പോലെ, വേറെ ഒരു കൂട്ടരോ)മാത്രമായിരുന്നു. അവർ ആ ജനതയിൽ നല്ലവരും അവരിൽ നിന്ന് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പ്രതിനിധികളുമാകകൊണ്ട് അവർ പറഞ്ഞു എന്ന് മൊത്തത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഏതായാലും അവരുടെ ഈ ആവശ്യം - ആ അവസരത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും - തനി ബാലിശവും, മൗഢ്യവും, ധിക്കാരവും തന്നെ. അതിനാൽ അവർക്ക് ഇടിത്തീ ബാധിച്ചു. അവരതിൽ മൃതിയടഞ്ഞു. അഅ്റാഫ് സൂറത്തിലെ വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ, മൂസാ (അ) അല്ലാഹുവിനോട് സങ്കടപ്പെട്ടു. അല്ലാഹു അവരെ ജീവിപ്പിച്ചുകൊടുത്തു. ഇതിന്റെ പേരിൽ ആ സമുദായം എപ്പോഴും അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലോ.

ഇടിത്തീ ബാധിച്ചതു നിമിത്തം അവർ മരണപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും ثُمَّ بَعَثْنَاكُم مِّن بَعْدِ مَوْتِكُمْ(പിന്നെ, നിങ്ങളുടെ മരണശേഷം നാം നിങ്ങളെ എഴുന്നേൽപിച്ചു) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥം മരണതുല്യമായ ബോധക്ഷയമോ മറ്റോ ഉണ്ടായ ശേഷം അതിൽ നിന്ന് ആശ്വാസം നൽകി എന്നാണെന്നും وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ (നിങ്ങൾ നോക്കിക്കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കെ) എന്ന വാക്ക് ഇതിന് തെളിവാണെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. ഇടിത്തീ പിടിപെട്ടു (أَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ) എന്നു പറഞ്ഞത് കൊണ്ട് അവർ മരണപ്പെട്ടുവെന്ന് ഉറപ്പിച്ച് പറഞ്ഞുകൂടാ. എങ്കിലും مِّن بَعْدِ مَوْتِكُمْ (നിങ്ങളുടെ മരണത്തിന് ശേഷം) എന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയ സ്ഥിതിക്ക് അവരെ മരണമാണോ ബാധിച്ചത്, അതല്ല ബോധക്ഷയമാണോ ബാധിച്ചത് എന്ന് സംശയിക്കുവാനോ, മരണമല്ല-ബോധക്ഷയമോ മറ്റോ ആണ് - ബാധിച്ചതെന്ന് പറയുവാനോ ആർക്കും അവകാശമില്ലതന്നെ. നിങ്ങൾ നോക്കിക്കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കെ എന്ന വാക്കിന്റെ താൽപര്യമെന്താണെന്നാണ് പിന്നീട് ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്. ഇടിത്തീ മൂലം അവർ മരണപ്പെട്ടെങ്കിൽ അവർ അതെങ്ങിനെ നോക്കിക്കാണും ? എന്നാണിവർ ചോദിക്കുന്നത്. നോക്കിക്കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കെ മരണം പിടിപെട്ടുവെന്നല്ല-ഇടിത്തീ പിടിപെട്ടു എന്നാണ്-അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക്. ഇടിത്തി വരുന്നത് കണ്ണിൽ കാണലും മരിക്കലും ഒപ്പം കഴിയാമല്ലോ. അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാവരും ഒപ്പം മരണപ്പെടാതെ ചിലർ ആദ്യം മരണമടഞ്ഞതാണെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവർ അവർ മരണപ്പെടുന്നത് കണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യാം. ഏതായാലും മരണശേഷം എന്ന സ്പഷ്ടമായ വാക്കിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന് യഥാർത്ഥ മരണമെന്നല്ലാതെ മറ്റൊരു അലങ്കാരാർത്ഥം കൊടുക്കുന്നതിനെക്കാൾ നിങ്ങൾ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ എന്ന വാക്കിന് സന്ദർഭത്തിനൊത്ത ഒരു വ്യാഖ്യാനം നൽകുകയാണ് ശരി ; സംശയമില്ല.

മറ്റൊരു ന്യായം പറയുവാനുള്ളത് ഇതാണ്. ‘മരണശേഷം ജീവിപ്പിക്കപ്പെട്ടവർക്ക് പിന്നെ അതിനെത്തുടർന്ന് മുൻകർമങ്ങളുടെ ഫലമായ രക്ഷാശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുകയല്ലേ വേണ്ടത് ? അവർക്ക് പിന്നെ മതശാസനകളും നിയമങ്ങളുമൊന്നും ബാധകമായിരിക്കയില്ലല്ലോ ? ഈ ന്യായത്തിന്റെ മറുപടി : ഒറ്റ നോട്ടത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ഇത് ശരിയാ

ണെന്ന് തോന്നാമെങ്കിലും ഇപ്പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് ചില പ്രത്യേക സംഭവങ്ങൾ ഒഴിവാക്കേണ്ടതുണ്ട്. നൂറുകൊല്ലം മരണമടഞ്ഞു കിടന്ന ശേഷം ഒരാളെ (ഉസൈർ (അ)നെ) പിന്നീട് ജീവിപ്പിച്ച സംഭവം താഴെ 259-ാം വചനത്തിൽ വരുന്നുണ്ട്. ഈസാ നബി (അ)യുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വിവരിച്ച കൂട്ടത്തിൽ ഒന്ന് അദ്ദേഹം മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുമെന്നുള്ളതാണെന്ന് 3:49 ലും 5:110 ലും കാണാം. മരണപ്പെട്ടത് മുതൽക്കല്ല - ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ മരണപ്പെട്ടവരെ എഴുന്നേൽപ്പിക്കുവാനുള്ള രണ്ടാമത്തെ കാഹളമൂത്ത് മുതൽക്കാണ് - പ്രതിഫല നടപടി ആരംഭിക്കുന്നതും അതുവരെയുള്ള കാലത്തെപ്പറ്റി بَرْزَخٌ (ബർസഖ്) എന്നാണ് ക്വുർആൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് (23:100 നോക്കുക) അതോടുകൂടി, മരണശേഷം ഇങ്ങിനെ ചില പ്രത്യേക കാരണങ്ങളാൽ വീണ്ടും ഭൗതിക ജീവിതം നൽകപ്പെടുന്ന ആളുകൾക്ക് ആത്മീയലോകത്തിലെയോ, പരലോകത്തിലെയോ അനുഭവങ്ങൾ ഒന്നും അനുഭവപ്പെടാതാക്കുവാനും അല്ലാഹുവിന് കഴിവുണ്ടല്ലോ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഇത്തരം വിഷയങ്ങളിലൊന്നും യുക്തി ന്യായങ്ങളെയോ പ്രകൃതി വാദങ്ങളെയോ മുൻനിറുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകി തൃപ്തി അടയുന്നത് ശരിയല്ല. ബുദ്ധിപരമായി അസംഭവ്യത കാണാത്ത വിഷയങ്ങളിലെല്ലാം അല്ലാഹു വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ പ്രസ്താവിച്ച കാര്യങ്ങളെ അതേ രൂപത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതിലാണ് രക്ഷയുള്ളത് **والله الموفق للصواب**

മർഹൂം ശൈഖ് മുഹമ്മദ് അബ്ദുഃ പ്രസ്താവിച്ചതായി മർഹൂം സയ്യിദ് റശീദുരിദ്വാ ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചതിന്റെ ചുരുക്കം ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കാം: 'ഇസ്റാഈല്യർ അല്ലാഹുവിനെ കാണാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട സംഭവം പശുക്കുട്ടിയുടെ ആരാധനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതല്ല. ഒരു പ്രത്യേക സംഭവമാണത്. അവരുടെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അത് വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. തനിക്ക് ഞങ്ങളെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠതയുണ്ടെന്ന് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കണമെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ കാണുക തന്നെവേണം എന്ന് മൂസാ നബി (അ) യോട് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ അവർക്ക് പല ആപത്തുകളും പിടിപെട്ടു. അതിലൊന്നായിരുന്നു ഇടിത്തീ. ഒരു കൂട്ടരെ ഇടിത്തീ ബാധിച്ചു. മറ്റുള്ളവർ അത് നോക്കിക്കണ്ടിരുന്നു. രോഗവും വ്യാധിയും നിമിത്തവും പലരും മരണമടഞ്ഞു. ثُمَّ بَعَثْنَاكُم مِّن بَعْدِ مَوْتِكُمْ (പിന്നെ നിങ്ങളുടെ മരണശേഷം നാം നിങ്ങളെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു) എന്ന വാക്യത്തിന് ശൈഖ് അബ്ദുഃയുടെ വ്യാഖ്യാനം: അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. 'ഇടിത്തീ കൊണ്ടും മറ്റുമായി അവർ മരണമടയുകയും അവർ നിശ്ശേഷം നശിച്ചേക്കുമെന്ന് കരുതപ്പെടുകയും ചെയ്ത ശേഷം അവരുടെ സന്തതികളെ അല്ലാഹു വർദ്ധിപ്പിച്ചു, അവരെ പുനരുദ്ധരിച്ചു' (**تفسير المنار**)

ഇതിൽ ഇടിത്തീയിന് പുറമെ മറ്റു പല ആപത്തുകളും അവർക്ക് ബാധിച്ചുവെന്നും, അതുമൂലം അവർ പലരും മരണമടഞ്ഞുവെന്നും പറഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി ക്വുർആനിൽ സൂചനയൊന്നും കാണുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ മരണശേഷം നിങ്ങളെ നാം എഴുന്നേൽപിച്ചുവെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ വ്യാഖ്യാനമായി അവരുടെ സന്തതികളെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു അവരെ പുനരുദ്ധരിച്ചു എന്ന് പറഞ്ഞത് ക്വുർആന്റെ വാക്കുകളോട് യോജിക്കുന്നുമില്ല. ബൈബ്ളിൽ ഇസ്റാഈല്യർ അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതായി വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടും കാണുന്നില്ല. മൂസാ (അ) തൗറാത്ത് വാങ്ങുവാനായി പോയപ്പോൾ എഴുപത് മൂപ്പൻമാരെയും കൊണ്ടുപോയിരുന്നുവെന്നും, അവർ ദൈവത്തെ കണ്ടുവെന്നും, അവന്റെ പാദങ്ങൾക്ക് കീഴെ നീലക്കല്ലു പടുത്ത തളം പോലെയും ആകാശത്തിന്റെ

സ്വച്ഛതപോലെയും ആയിരുന്നുവെന്നും, ആ പ്രമാണികൾക്ക് തൃക്കയ്യാൽ ഒന്നും ഭവിച്ചില്ലെന്നും, അവർ ദൈവത്തെ കണ്ട് ഭക്ഷണ പാനീയങ്ങൾ കഴിച്ചുവെന്നുമൊക്കെയാണ് അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതും. (പുറപ്പാട് 24-ാം അദ്ധ്യായം 1-11 നോക്കുക) ക്വുർആന്റെ പ്രസ്താവനകൾക്ക് വിരുദ്ധമാണെന്ന് മാത്രമല്ല, അല്ലാഹുവിനെ സൃഷ്ടികളോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുന്നതും, ബുദ്ധിക്ക് യോജിക്കാത്തതും കൂടിയാണ് ബൈബ്ളിന്റെ ഈ വിവരണം. അതിനും പുറമെ ബൈബ്ളിന്റെ തന്നെ മറ്റൊരു വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനക്ക് കടകവിരുദ്ധവുമാണിത്. അതേ പുസ്തകം 33-ാം അദ്ധ്യായത്തിലെ 20,21 എന്നീ സൂക്തങ്ങളിൽ യഹോവ (ദൈവം)മോശെ (മൂസാ) യോട് ഇങ്ങിനെ കൽപിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കാണാം: 'നിനക്ക് എന്റെ മുഖം കാണാൻ കഴികയില്ല. ഒരു മനുഷ്യനും എന്നെ കണ്ട് ജീവനോടെ ഇരിക്കയില്ല.' അപ്പോൾ, ബൈബ്ളിന്റെ ഈ പ്രസ്താവന അടിമുടി വിശ്വസനീയമല്ലെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ.

وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ ٱلْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ ٱلْمَنَّ وَٱلسَّلْوَىٰ ۖ

﴾57﴿ (ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളേ,) നിങ്ങൾക്ക് നാം മേഘത്തെ തണലാക്കിത്തരുകയും ചെയ്തു: നിങ്ങൾക്ക് നാം മന്നയും സൽവായും ഇറക്കിത്തരികയും ചെയ്തു.

كُلُوا۟ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقْنَٰكُمْ ۖ

നാം നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള നല്ല (വിശിഷ്ടമായ) വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ (എന്നും പറഞ്ഞു)

وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

(എന്നാൽ,) അവർ നമ്മെ അക്രമിച്ചില്ല: അവർ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളോട്തന്നെയായിരുന്നു അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്.

﴾57﴿ وَظَلَّلْنَا നാം തണലാക്കി (നിഴലിട്ടു) തരുകയും ചെയ്തു عَلَيْكُمُ നിങ്ങൾക്ക് الْغَمَامَ മേഘത്തെ وَأَنْزَلْنَا നാം ഇറക്കിത്തരുകയും ചെയ്തു عَلَيْكُمُ നിങ്ങൾക്ക് الْمَنَّ മന്നയെ (കട്ടിത്തേൻ) وَالسَّلْوَى സൽവായും (കാടപ്പക്ഷി) كُلُوا നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ مِنْ طَيِّبَاتِ നല്ല (വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് مَارَزَقْنَاكُمْ നിങ്ങൾക്ക് നാം നൽകിയ وَمَاظَلَمُونَا അവർ നമ്മെ അക്രമിച്ചില്ല وَلَٰكِنْ كَانُوا എങ്കിലും അവരായിരുന്നു أَنْفُسَهُمْ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളോട് يَظْلِمُونَ അവർ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കും

ചെങ്കടൽ കടന്നു രക്ഷപ്പെട്ട ശേഷം, തങ്ങൾക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട രാജ്യത്തേക്ക് -ബൈത്തുൽ മുക്വദ്ദസിലേക്ക്-കടന്ന് ചെന്ന് ആ രാജ്യം അടക്കി വെച്ചിരുന്ന ശത്രുക്കളെ പുറത്താക്കുവാൻ ഇസ്റാഈല്യർ കൂട്ടാക്കാത്തത് നിമിത്തം അവർ നാൽപത് കൊല്ലം

സീനാ താഴ്‌വരയിൽ കെട്ടിത്തിരിയേണ്ടി വന്നു. (മാഇദഃ 23-29 കാണുക) അക്കാലത്ത് അല്ലാഹു അവർക്ക് നൽകിയ വമ്പിച്ച രണ്ട് അനുഗ്രഹങ്ങളെയാണ് ഈ വചനത്തിൽ ഓർമിപ്പിക്കുന്നത്.

(1) മേഘം നിഴലാക്കിക്കൊടുത്തത്, സസ്യവർഗങ്ങളും നീരുറവകളും ഇല്ലാത്ത പ്രദേശമാകകൊണ്ട് മരുഭൂമിയിലെ ഉഷ്ണാധിക്യം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇസ്റാഈല്യർക്കാണെങ്കിൽ അവിടെ വീട് ഇല്ലതാനും. ക്രമേണ തമ്പും പാളയങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് മാത്രം. ഈ അവസരത്തിൽ അല്ലാഹു അവർക്കവിടെ നിത്യവും മേഘത്തണലുകൾ നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മേഘം എന്നർത്ഥം നൽകപ്പെട്ട الْغَمَامَ എന്ന പദത്തെ ആസ്പദമാക്കി അത് വെളുത്തതും തണുപ്പ് നൽകുന്നതുമായിരുന്നുവെന്ന് ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

(2) ഭക്ഷണത്തിന് മന്നായും സൽവായും നൽകിയത്. ലക്ഷക്കണക്കിന് ആളുകൾ. കൃഷിയോ മറ്റോ ചെയ്ത് ഉപജീവനം കഴിപ്പാൻ ഒരു നിലക്കും സൗകര്യമില്ല. അഭയാർത്ഥികളായി ഒരു രാത്രി ഗൂഢമായി ഓടിപ്പോന്നവരാണല്ലോ അവർ. ഇക്കാലത്ത് അല്ലാഹു അവർക്ക് ഒരു പ്രത്യേകാനുഗ്രഹമായി നൽകിയ രണ്ട് വിഭവങ്ങളത്രെ മന്നയും സൽവായും. ചില ചെടികളിൽ നിന്നോ വൃക്ഷങ്ങളിൽ നിന്നോ പുറത്ത്‌വന്നിരുന്ന ഒരു കറയായിരുന്നു മന്ന എന്നും, മഞ്ഞുപോലെയോ ചാറൽ മഴപോലെയോ വർഷിച്ചു സസ്യങ്ങളിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്ന മെഴുക് സമാനമായ ഒരു പദാർത്ഥമായിരുന്നു അതെന്നും മറ്റും പറയപ്പെടുന്നു. ഏതായാലും അദ്ധ്വാനമില്ലാതെ ലഭിക്കുന്നതും വളരെ മധുരവും ഹൃദ്യവുമായ ഒരു ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥമായിരുന്നു മന്ന. അതൊരു ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥമായും പാനീയമായും വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇബ്നു കഥീർ(റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ അത് സ്വന്തമായി തിന്നാവുന്ന ഒരു ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥമായും വെള്ളത്തിൽ കലർത്തി കുടിക്കത്തക്ക ഒരു പാനീയമായും ഉപയോഗിക്കാവുന്നതായിരിക്കാം. (അല്ലാഹുവിനറിയാം) ഒരു തരം കാടപ്പക്ഷിയോ, അല്ലെങ്കിൽ കാടപ്പക്ഷിയെപ്പോലെയുള്ള ചെറുപക്ഷിയോ ആണ് സൽവാ. ഇതും യഥേഷ്ടം ലഭിക്കത്തക്ക വിധം അല്ലാഹു അവർക്ക് നൽകിയിരുന്നു.

മൂസാ നബി (അ) യുടെ പ്രാർത്ഥന ഫലമായി വൈകുന്നേരം കാടപ്പക്ഷിയും, രാവിലെ മന്നയും അവർക്ക് ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മന്ന മഞ്ഞുപോലെ വർഷിച്ചിരുന്നു. അത് വെളുത്തതും കൊത്തമ്പാലരി(മല്ലി)പോലുള്ളതും മധുരമുള്ളതുമായിരുന്നു. അന്നന്നത്തേക്ക് ആവശ്യമുള്ളതേ എടുക്കാവൂ എന്ന് അവരോട് കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിനെതിരായി ചിലർ എടുത്തു സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചത് പുഴുത്തുനാറുകയുണ്ടായി എന്നും മറ്റും ബൈബ്ളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. (പുറപ്പാട് 16-ാം അദ്ധ്യായം) ജനങ്ങൾ മന്ന പെറുക്കി ഇടിച്ചും,പൊടിച്ചും പുഴുങ്ങിയും അപ്പമുണ്ടാക്കിയിരുന്നതായും അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു (സംഖ്യാ 11 ൽ 7) (അല്ലാഹുവിനറിയാം)

മന്നയും സൽവായും അവർക്ക് സുഭിക്ഷം ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവെന്നും, അത് കേവലം ഹൃദ്യമായ ഭക്ഷണ പദാർത്ഥങ്ങളായിരുന്നുവെന്നും كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ (നിങ്ങൾക്ക് നാം നൽകിയ നല്ല വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ) എന്ന വാക്യത്തിൽ നിന്ന് തന്നെ മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ, ഇസ്റാഈല്യർ ഈ അനുഗ്രഹത്തിൽ നന്ദിയുള്ളവരാവുകയല്ല, നന്ദികേട് കാണിക്കുകയാണ് ചെയ്തത് എന്നത്രെ وَمَا ظَلَمُونَا (അവർ നമ്മെ അക്രമിച്ചില്ല, എങ്കിലും അവർ അവരെത്തന്നെ അക്രമിക്കുകയായിരുന്നു ചെയ്തത്) എന്ന വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അഥവാ അത്മൂലം അല്ലാ

ഹുവിന് ഒരു ദോഷവും സംഭവിച്ചില്ല-സംഭവിക്കുകയുമില്ല-അവർക്ക് തന്നെയാണ് അത്കൊണ്ട് ദോഷം ഭവിച്ചത് എന്ന് സാരം. ബൈബ്ളിന്റെ ഉദ്ധരണിയിൽ കണ്ടത്പോലെ, അവർ തങ്ങളുടെ അന്നന്നത്തെ ആവശ്യത്തിൽ കവിഞ്ഞ് കൂടുതൽ എടുത്ത് സൂക്ഷിച്ചതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഇപ്പറഞ്ഞതെന്ന് ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. ഈ വാക്യം അതിനെമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുവെക്കുന്നത് ശരിയായിരിക്കയില്ലെന്നാണ് തോന്നുന്നത് والله أعلم

وَإِذْ قُلْنَا ٱدْخُلُوا۟ هَـٰذِهِ ٱلْقَرْيَةَ فَكُلُوا۟ مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَٱدْخُلُوا۟ ٱلْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا۟ حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطَـٰيَـٰكُمْ ۚ وَسَنَزِيدُ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾

﴿58﴾ നാം (നിങ്ങളോട്) പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) നിങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുവിൻ: എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചേടത്ത് നിന്ന് സുഭിക്ഷമായി തിന്നുകൊള്ളുക: നിങ്ങൾ സുജൂദ് ചെയ്ത് (തലകുനിച്ച്) കൊണ്ട് (രാജ്യത്തിന്റെ) പടിവാതിൽ കടക്കുകയും ഹിത്ത്വത്തുൻ (പാപമോചനം) എന്നു പറയുകയും ചെയ്യുവിൻ. (എന്നാൽ) നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ തെറ്റുകുറ്റങ്ങളെ നാം പൊറുത്തു തരുന്നതാണ്.

സുകൃതം ചെയ്യുന്നവർക്ക് നാം വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊടുത്തേക്കുകയും ചെയ്യും.

فَبَدَّلَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ قَوْلًا غَيْرَ ٱلَّذِى قِيلَ لَهُمْ فَأَنزَلْنَا عَلَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ رِجْزًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ بِمَا كَانُوا۟ يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾

﴿59﴾ എന്നാൽ, (ആ) അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ തങ്ങളോട് പറയപ്പെട്ടതല്ലാത്ത ഒരു വാക്ക് (അതിന്) പകരമാക്കി (മാറ്റി). ആകയാൽ, (ആ) അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ മേൽ ആകാശത്തുനിന്ന് നാം ഒരു (കഠിന) ശിക്ഷ ഇറക്കി, അവർ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് നിമിത്തം.

﴿58﴾ وَإِذْقُلْنَا നാം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം ادْخُلُوا നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുവിൻ هَـٰذِهِالْقَرْيَةَ ഈ രാജ്യത്തിൽ فَكُلُوا എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ مِنْهَا അതിൽ നിന്ന് حَيْثُشِئْتُمْ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചിടത്ത് നിന്ന് رَغَدًا സുഭിക്ഷമായി وَادْخُلُوا നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ الْبَابَ വാതിൽ, പടിവാതിൽ, കവാടം سُجَّدًا സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരായി, തലകുനിച്ചവരായിക്കൊണ്ട് وَقُولُوا നിങ്ങൾ പറയുകയും ചെയ്വിൻ حِطَّةٌ പാ

خَطَايَاكُمْ പമോചനം, താഴ്ത്തൽ, പൊറുക്കൽ نَغْفِرْ നാം പൊറുക്കും لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് خَطَايَاكُمْ
നിങ്ങളുടെ തെറ്റ് (കുറ്റ)ങ്ങൾ وَسَنَزِيدُ നാം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും الْمُحْسِنِينَ സു
കൃതം (നന്മ)ചെയ്യുന്നവർക്ക് ﴿59﴾ فَبَدَّلَ എന്നാൽ (എന്നിട്ട്)പകരമാക്കി, മാറ്റി മറിച്ചു
الَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം ചെയ്തവർ قَوْلًا ഒരു വാക്ക് غَيْرَ الَّذِي യാതൊന്നല്ലാത്ത قِيلَ لَهُمْ അ
വരോട് അത് പറയപ്പെട്ടു فَأَنْزَلْنَا അതിനാൽ(അപ്പോൾ) നാം ഇറക്കി عَلَى الَّذِينَ യാതൊ
രുവരുടെ മേൽ ظَلَمُوا അവർ അക്രമം ചെയ്തു رِجْزًا (കഠിന)ശിക്ഷ, മ്ലേച്ഛം مِنَ السَّمَاءِ
ആകാശത്ത് നിന്ന് بِمَا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നതുകൊണ്ട് يَفْسُقُونَ അവർ തോന്നിയ
വാസം (ധിക്കാരം, തെമ്മാടിത്തം)പ്രവർത്തിക്കും.

هَٰذِهِ الْقَرْيَةَ (ഈ രാജ്യം)കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ബൈത്തുൽമുക്വദ്ദസാ(*)ണെന്നും, അരീഹാ (**)യാണെന്നും മറ്റും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. മൂസാ (അ) അവരോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി സൂഃമാഇദഃയിൽ പറയുന്നു: يَاقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ (എന്റെ ജനങ്ങളേ, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നിശ്ചയിച്ചുതന്നിട്ടുള്ളതായ പരിശുദ്ധ ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുവിൻ. മാഇദഃ 21) ഇത് മിക്കവാറും ബൈത്തുൽമുക്വദ്ദസിനെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കുവാനാണ് സാധ്യത. അതുകൊണ്ട് പ്രധാന ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പലരും ബൈത്തുൽമുക്വദ്ദസാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം എന്ന പക്ഷക്കാരാകുന്നു. ഈജിപ്തിൽ നിന്ന് ബൈത്തുൽമുക്വദ്ദസിലേക്ക് പോകുന്ന വഴിയിലല്ല അരീഹ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും. അതിനപ്പുറം കടന്നാണ് ആരാജ്യം(***) എങ്കിലും അവർ ആദ്യം പ്രവേശിച്ചത് അരീഹയിലാണെന്നും അപ്പോഴാണ് സുജൂദ് ചെയ്തുകൊണ്ട് പ്രവേശിക്കുവാൻ പറഞ്ഞതെന്നും, പിന്നീടാണ് ബൈത്തുൽമുക്വദ്ദസിൽ പ്രവേശിച്ചതെന്നും പറയപ്പെടുന്നു(അല്ലാഹുവിനറിയാം) ഈ വിഷയം ബൈബ്ളിൽ കാണുന്നില്ല.

ഇസ്റാഈല്യരുടെ വംശപിതാക്കളായ ഇബ്റാഹീം, ഇസ്ഹാക്വ്, യഅ്ക്വൂബ് (അ) എന്നീ പ്രവാചകൻമാർ വസിച്ചുവന്നതും തങ്ങൾക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടതുമായ ആ പരിശുദ്ധ ഭൂമിയിൽ പ്രവേശിക്കുവാനായി അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന അമാലിക്വഃ എന്ന പോക്കിരി വർഗത്തോട് യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുവാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവരതിന് വിസമ്മതിക്കുകയും ഭീരുത്വം കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ഫലമായി നാൽപത്കൊല്ലം സീനാ മരുഭൂമിയിൽ അവർ കെട്ടിത്തിരിയേണ്ടിവന്നു. മൂസാ നബി

(*) യെരൂശലേം, ജരൂസലം (Jerusalem) അൽക്വുദ്സുശ്ശരീഫ്(القدس الشريف، اورشليم) എന്നൊക്കെ പറയുന്നത് ബൈത്തുൽമുക്വദ്ദസിനെ (بَيْتُ الْمُقَدَّس)നെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു.

(**) അരീഹ (أَرِيحَاء) അഥവാ യെരീഹോ (Jericho) ഇത് ജോർഡാൻ (الاردن) നദിയുടെ താഴ്‌വരക്ക് പടിഞ്ഞാറുഭാഗം ചാവുകടലിന്റെ (ബഹ്ർ ലൂത്വിന്റെ) വടക്കെ അതിർത്തിയിൽ നിന്ന് അഞ്ച് നാഴിക വടക്കുള്ള ഒരു പട്ടണമാണ്. (വേ.പു.നി)

(***) 2-ാം നമ്പ്ര് ഭൂപടം നോക്കുക.

(അ)യുടെ കാലം കഴിയുന്നത് വരെ അവർക്കവിടെ പ്രവേശിക്കുവാൻ സാധ്യമായില്ല. പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയും അവരുടെ നേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്ന ആളുമായ യൂശഅ് നബി (അ) (*) യുടെ നേതൃത്വത്തിലാണ് ആ രാജ്യം ജയിച്ചടക്കി അവരതിൽ പ്രവേശിച്ചത്. നാൽപത് കൊല്ലം മരുഭൂമിയിൽ അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞും 61-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത് പോലെ ഒരേ ഭക്ഷണം കഴിച്ചുമടുത്തും കായ്കനികളും അരുവികളുമുള്ള നാട്ടിലേക്ക് പോകുവാൻ വെമ്പൽകൊണ്ടുമിരുന്ന അവരോട് ആ ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ നാട്ടിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ പടിവാതിൽ കടക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദിയും വിനയവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നവരായി തലതാഴ്ത്തി കുനിഞ്ഞുകൊണ്ടായിരിക്കണമെന്നും ഹിത്ത്വത്തുൻ (حِطَّةٌ) എന്ന് പറയണമെന്ന് കൽപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ തെറ്റ് കുറ്റങ്ങൾ പൊറുത്തുകൊടുക്കുമെന്നും സുകൃതം ചെയ്യുന്നവർക്ക് കൂടുതൽ നന്മ നൽകുമെന്നും അല്ലാഹു അവരെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. حِطَّةٌ എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം താഴ്ത്തുക, അല്ലെങ്കിൽ ഇറക്കിവെക്കുക എന്നാകുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പാപം ഇറക്കിവെച്ചു-അഥവാപൊറുത്തു-തരേണമേ എന്നുദ്ദേശ്യം. നബി തിരുമേനി ﷺ മക്കാവിജയദിവസം മക്കായിൽ പ്രവേശിച്ചത് വളരെ വിനയ ഭക്തിയോടുകൂടിയായിരുന്നുവെന്നും, പ്രവേശിച്ച ഉടനെ കുളിച്ചു വുദ്വൂ എടുത്ത് നമസ്കരിച്ചുവെന്നും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു.

എന്നാൽ അവർ ചെയ്തത് നേരെമറിച്ചായിരുന്നു. അവർ മുഴുവനുമല്ലെങ്കിൽ, അവരിലൊരു വിഭാഗം അഹങ്കാരപൂർവ്വം വിജയഭേരി മുഴക്കിക്കൊണ്ടാണ് പ്രവേശിച്ചത്. അവരോട് കൽപിക്കപ്പെട്ട വാക്ക് പറഞ്ഞില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, പകരം മറ്റൊരു വാക്കു പറയുകയും ചെയ്തു. ചന്തികുത്തി നിരങ്ങുകയും حِطَّةٌ (പാപമോചനം) എന്നതിന് പകരം حنطة (ഗോതമ്പുമണി) എന്നു പറയുകയും ചെയ്തുവെന്ന് ബുഖാരി (റ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീഥിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. കൽപിക്കപ്പെട്ടതിന് നേരെ വിപരീതമെന്ന് ചുരുക്കം. ഈ ധിക്കാരത്തിന് അല്ലാഹു അവരിൽ കടുത്ത ശിക്ഷ ഇറക്കി. പ്രസ്തുത ശിക്ഷ എന്തായിരുന്നുവെന്ന് ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പ്ലേഗോ അതുപോലെയുള്ള ഏതോ ഒരു മഹാവ്യാധിയോ ആയിരുന്നു അതെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. (അല്ലാഹുവിനറിയാം)

ഒരു സംഗതി ഓർമിക്കുന്നത് നന്ന്. ശിക്ഷ ഇറക്കി, മന്നയും സൽവായും ഇറക്കി, ഇരുമ്പ് ഇറക്കി, വസ്ത്രം ഇറക്കി എന്നിങ്ങനെ ഖുർആനിൽ അവിടവിടെയായി പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ഇവിടെയൊക്കെ ഇറക്കി എന്നർത്ഥമുള്ള أَنْزَلَ എന്ന ക്രിയയാണ് ഉപയോഗിച്ചു കാണുക. അതിന്റെ ഭാഷാർത്ഥം മുകളിൽ നിന്ന് കീഴ്പോട്ടിറക്കി എന്നു തന്നെയാണെങ്കിലും ഇവിടങ്ങളിലെല്ലാം ആ ഉദ്ദേശ്യത്തിലല്ല-അല്ലാഹു നൽകി അല്ലെങ്കിൽ ഉൽപാദിപ്പിച്ചുതന്നു-എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഖുർആൻ ഇറക്കി, മഴ ഇറക്കി എന്നൊക്കെ പറയുമ്പോൾ മുകളിൽ നിന്ന് ഭൂമിയിലേക്ക് ഇറക്കി എന്നുതന്നെയാണുദ്ദേശ്യം. ഈ സംഗതി ഇമാം റാഗിബ്(റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഘണ്ടുവിൽ ഉദാഹരണസഹിതം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

(*) യൂശഉ് (يوشع - ع) നബിയുടെ പേർ യോശുവ എന്നാണ് ബൈബ്ളിൽ കാണുക.

വിഭാഗം - 7

وَإِذِ ٱسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ فَقُلْنَا ٱضْرِب بِّعَصَاكَ ٱلْحَجَرَ ۖ فَٱنفَجَرَتْ مِنْهُ ٱثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۖ كُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ مِن رِّزْقِ ٱللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا۟ فِى ٱلْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾

﴿60﴾ മൂസാ തന്റെ ജനതക്ക്‌വേണ്ടി (കുടിക്കുവാൻ) വെള്ളത്തിനപേക്ഷിച്ച സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക). അപ്പോൾ, നാം പറഞ്ഞു; നിന്റെ വടി കൊണ്ട് (ആ) പാറക്കല്ലിന് അടിക്കുക. അപ്പോൾ അതിൽ നിന്ന് പന്ത്രണ്ട് നീരുറവുകൾ പൊട്ടി ഒഴുകി. എല്ലാ മനുഷ്യരും അ(വര)വർ കുടിക്കേണ്ടുന്ന സ്ഥാനം അറിയുകയുണ്ടായി. അല്ലാഹുവിന്റെ (വക) ആഹാരത്തിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ. നാശകാരികളായിക്കൊണ്ട് ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ കുഴപ്പം പ്രവർത്തിക്കുകയും അരുത്. (എന്നും പറയപ്പെട്ടു)

﴿60﴾ وَإِذِاسْتَسْقَى കുടിക്കുവാൻ (വെള്ളത്തിന്)അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ مُوسَى മൂസാ لِقَوْمِهِ തന്റെ ജനതക്ക്‌വേണ്ടി فَقُلْنَا അപ്പോൾ നാം പറഞ്ഞു اضْرِبْ നീ അടിക്കുക بِعَصَاكَ നിന്റെ വടികൊണ്ട് الْحَجَرَ പാറക്കല്ലിന്, പാറയെ فَانْفَجَرَتْ അപ്പോൾ പൊട്ടി ഒഴുകി مِنْهُ അതിൽ നിന്ന് اثْنَتَا عَشْرَةَ പന്ത്രണ്ട് عَيْنًا ഉറവ്, അരുവി قَدْ عَلِمَ അറിയുകയുണ്ടായി كُلُّ أُنَاسٍ എല്ലാ മനുഷ്യരും مَشْرَبَهُمْ അവർ കുടിക്കേണ്ടുന്നസ്ഥാനം كُلُوا നിങ്ങൾ തിന്നുവിൻ وَاشْرَبُوا നിങ്ങൾ കുടിക്കുകയും ചെയ്‌വിൻ مِنْ رِزْقِ ആഹാരത്തിൽ നിന്ന് اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ وَلَا تَعْثَوْا നിങ്ങൾ കുഴപ്പം ചെയ്യരുത് فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ مُفْسِدِينَ നാശമുണ്ടാക്കുന്നവരായി

മരുഭൂവാസകാലത്ത് ഭക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി മന്നയും സൽവായും ഇറക്കിക്കൊടുത്ത പോലെ, വെള്ളത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിനായി അല്ലാഹു അവർക്ക് ചെയ്ത് കൊടുത്ത മഹത്തായ ഒരു അനുഗ്രഹവും, അതോടൊപ്പം തന്നെ വമ്പിച്ച ഒരൽഭുത ദൃഷ്ടാന്തവുമാണിത്. അവർക്ക് വെള്ളത്തിന് വിഷമം നേരിട്ടപ്പോൾ മൂസാ (അ) പ്രാർത്ഥിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വടികൊണ്ട് ഒരു പാറക്കല്ലിന് അടിക്കുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിച്ചു. ഉടനെ, അതിൽ നിന്ന് പന്ത്രണ്ട് നീരുറവകൾ പൊട്ടി ഒഴുകി. ഇസ്‌റാഈല്യർ പന്ത്രണ്ട് ഗോത്രങ്ങളായിരുന്നുവല്ലോ. തമ്മിൽ തിരക്കും വഴക്കും കൂടാതിരിക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഓരോ ഗോത്രത്തിനും ഓരോ ഉറവ് പ്രത്യേകം ഒഴുക്കിക്കൊടുത്തു. ഓരോ ഗോത്രത്തിന്റേതും ഇന്നതാണെന്ന് പ്രത്യേകം നിർണയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ചെങ്കടലിന്റെ കിഴക്ക് ഭാഗത്ത് സൂയസ് (سويس) പട്ടണത്തിൽ നിന്ന് അൽപം ദൂരെയായിരുന്നു അത്. പന്ത്രണ്ട് ഉറവുചാലുകൾ ഇന്നു വ്യക്തമായി കാണപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിലും

അവയിൽ ചിലത് ഇന്നും ഒഴുകി ഒലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു عُيُون مُو سى (മൂസായുടെ നീരുറവുകൾ) എന്ന പേരിലാണ് ഇന്നും അത് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഈ ജലം ഉപയോഗപ്പെടുത്തികൊണ്ട് അവിടെ അൽപമൊക്കെ ഈത്തപ്പന കൃഷിയും നിലവിലുണ്ട്. ദേശസഞ്ചാരികൾ ആ സ്ഥലം പോയി സന്ദർശിക്കുക പതിവാകുന്നു. മൂസാ (അ) തന്റെ വടിയിലൂടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്ക് അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തിയ അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ഒന്നുതന്നെയാണിതും. ഫിർഔന്റെ മുമ്പിൽ മഹാസർപ്പമായി മാറിയവടിയും സമുദ്രത്തിലടിച്ചപ്പോൾ അതിലെ വെള്ളം പിളർന്ന വടിയും അത് തന്നെ. അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെല്ലാം സംഭവിക്കും. അതിൽ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾക്കോ, യുക്തിയുടെ അനുമാനത്തിനോ ഒന്നും പറയാനാവില്ല.

وَإِذْ قُلْتُمْ يَـٰمُوسَىٰ لَن نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَٰحِدٍ فَٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنۢبِتُ ٱلْأَرْضُ مِنۢ بَقْلِهَا وَقِثَّآئِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا ۖ قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ ٱلَّذِى هُوَ أَدْنَىٰ بِٱلَّذِى هُوَ خَيْرٌ ۚ

《61》 (ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളേ,) നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): മൂസാ, ഒരേ (തരം) ഭക്ഷണത്തിലായിക്കൊണ്ട് ഞങ്ങൾ സഹിക്കുകയില്ലതന്നെ. അതിനാൽ, താങ്കൾ താങ്കളുടെ റബ്ബിനോട് ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണം : ഭൂമിയിലെ ചീര, വെള്ളരി, ഗോതമ്പ്, പയർ, ഉള്ളി മുതലായി അത് മുളപ്പിച്ചുണ്ടാക്കുന്നവയിൽ നിന്ന് അവൻ ഞങ്ങൾക്ക് ഉൽപാദിപ്പിച്ചു തരട്ടെ. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു : കൂടുതൽ ഉത്തമമായുള്ളതിന് പകരം നിങ്ങൾ താണതായുള്ളതിനെ ആവശ്യപ്പെടുകയാണോ ?

ٱهْبِطُوا۟ مِصْرًا فَإِنَّ لَكُم مَّا سَأَلْتُمْ ۗ

(എന്നാൽ) നിങ്ങൾ ഒരു പട്ടണത്തിൽ ഇറങ്ങിക്കൊള്ളുക. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ചോദിച്ചത് നിങ്ങൾക്ക് (അവിടെ) ഉണ്ടായിരിക്കും.

وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ ٱلذِّلَّةُ وَٱلْمَسْكَنَةُ

നിന്ദ്യതയും നിർഗതിയും (അഥവാ പതിതത്വവും) അവരുടെ മേൽ അടിക്കപ്പെടുക [അവരെമൂടിക്കളയുക]യും ചെയ്തു.

وَبَآءُو بِغَضَبٍ مِّنَ ٱللَّهِ ۗ

അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള കോപവും കൊണ്ട് അവർ മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. [അവസാനം നേടിയത് അതാണ്.]

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا۟ يَكْفُرُونَ بِـَٔايَـٰتِ ٱللَّهِ وَيَقْتُلُونَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ ۗ	**അത് അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്ത് [ദൃഷ്ടാന്തം]കളിൽ അവർ അവിശ്വസിക്കുകയും, ന്യായമില്ലാതെ നബിമാരെ അവർ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നത് നിമിത്തമാകുന്നു.**
ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوا۟ وَّكَانُوا۟ يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾	**(അതെ), അത് അവർ അനുസരണക്കേട് ചെയ്തതും, അവർ അതിക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതും നിമിത്തമാകുന്നു.**

﴾61﴿ وَإِذْقُلْتُمْ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം يَامُوسَى മൂസാ لَنْ نَصْبِرَ ഞങ്ങൾ സഹിക്കുകയില്ലതന്നെ عَلَى طَعَامٍ ഭക്ഷണത്തിൻമേൽ وَاحِدٍ ഒരേ فَادْعُ അതിനാൽ താങ്കൾ (നീ) പ്രാർത്ഥിക്കുക لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി رَبَّكَ താങ്കളുടെ റബ്ബിനോട് يُخْرِجْ لَنَا അവൻ ഞങ്ങൾക്ക് പുറപ്പെടുവിച്ച് (ഉൽപാദിപ്പിച്ച്) തരട്ടെ مِمَّا تُنْبِتُ മുളപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് الْأَرْضُ ഭൂമി مِنْ بَقْلِهَا അതിലെ ചീരയിൽ നിന്നും, ഇലക്കറിയായും وَقِثَّائِهَا അതിലെ വെള്ളരിയും, വെള്ളരി (കക്കിരി)യായും وَفُومِهَا അതിലെ ഗോതമ്പും وَعَدَسِهَا അതിലെ പയറും وَبَصَلِهَا അതിലെ ഉള്ളിയും قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു أَتَسْتَبْدِلُونَ നിങ്ങൾ പകരം ആവശ്യപ്പെടുകയോ الَّذِي യാതൊന്നിനെ هُوَ أَدْنَى അത് കൂടുതൽ താണതാണ് بِالَّذِي യാതൊന്നിന് (പകരം) هُوَ خَيْرٌ അത് ഉന്നതമാണ്. കൂടുതൽ നല്ലതാണ് اهْبِطُوا നിങ്ങൾ ഇറങ്ങുവിൻ (ചെല്ലുവിൻ) مِصْرًا ഒരു പട്ടണത്തിൽ, വല്ല നഗരത്തിലും فَإِنَّ لَكُمْ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കും مَا سَأَلْتُمْ നിങ്ങൾ ചോദിച്ചത് وَضُرِبَتْ അടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു عَلَيْهِمُ അവരുടെ മേൽ, അവരിൽ الذِّلَّةُ നിന്ദ്യത, എളിമ وَالْمَسْكَنَةُ നിർഗതിയും, പതിതത്വവും وَبَاءُوا അവർ മടങ്ങുകയും ചെയ്തു بِغَضَبٍ കോപം കൊണ്ട് مِنَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ذَلِكَ അത് بِأَنَّهُمْ كَانُوا അവർ ആയിരുന്നത് കൊണ്ടാണ് يَكْفُرُونَ അവർ അവിശ്വസിക്കും بِآيَاتِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ وَيَقْتُلُونَ അവർ കൊല്ലുകയും ചെയ്യും النَّبِيِّينَ പ്രവാചകന്മാരെ بِغَيْرِ الْحَقِّ ന്യായം (അവകാശം, കാര്യം)കൂടാതെ ذَلِكَ അത് بِمَا عَصَوْا അവർ അനുസരണക്കേട് ചെയ്തത് കൊണ്ടാണ് وَكَانُوا അവർ ആയിരുന്നതും يَعْتَدُونَ അവർ അതിർ കവിയും.

ഇസ്റാഈല്യരുടെ നന്ദികേടിന്റെയും ദുശ്ശാഠ്യത്തിന്റെയും മറ്റൊരു ഉദാഹരണമാണിത്. അദ്ധ്വാനം കൂടാതെ സുഭിക്ഷം ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മന്നയും സൽവായും കൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടാതെ, ഞങ്ങൾക്ക് ഈയൊരു ഭക്ഷണം കൊണ്ട് ജീവിക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും, ഞങ്ങൾക്ക് ധാന്യവും പച്ചക്കറിയുമൊക്കെ ഉൽപാദിപ്പിച്ചു കിട്ടണമെന്നും അതിനായി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നും അവർ മൂസാ (അ) നോട് ആവലാതിപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനഫലമായി ഇതുപോലെ പലതും അവർക്ക് സാധ്യമായിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ വിഷയം